

Środa, 5 października 2022 r.

P9_TA(2022)0344

Główne cele 19. posiedzenia umawiających się stron konwencji CITES (COP 19) w Panamie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 5 października 2022 r. w sprawie strategicznych celów UE na 19. sesję konferencji stron Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (CITES), która odbędzie się w Panamie w dniach 14–25 listopada 2022 r. (2022/2681(RSP))

(2023/C 132/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając sprawozdanie z ogólnej oceny różnorodności biologicznej i usług ekosystemowych, sporządzone w 2019 r. przez Międzyrządową Platformę Naukowo-Polityczną w sprawie Różnorodności Biologicznej i Funkcjonowania Ekosystemów (IPBES),
 - uwzględniając sprawozdanie Programu Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska (UNEP) i Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) z 2020 roku pt. „Stan lasów na świecie 2020”, w którym podkreśla się kluczową rolę lasów, gdyż są one miejscem zamieszkania około 80 % gatunków lądowych świata, świadczą o niezliczone usługi ekosystemowe i zapewniają byt wielu społecznościom, w tym tubylczym,
 - uwzględniając różnorodność biologiczną mórz i wybrzeży,
 - uwzględniając zbliżającą się 19. sesję konferencji stron Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (CITES), która odbędzie się w Panamie od 14 do 25 listopada 2022 r. (CoP19),
 - uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ 75/311 z 26 lipca 2021 r. w sprawie zwalczania nielegalnego handlu dziką fauną i florą,
 - uwzględniając rezolucję Conf. 12.10 (Rev. CoP15) konferencji stron CITES w sprawie rejestracji hodowli gatunków zwierząt wymienionych w załączniku I w niewoli do celów handlowych,
 - uwzględniając decyzje 18.226 i 18.227 konferencji stron CITES w sprawie handlu słoniami azjatyckimi (*Elephas maximus*),
 - uwzględniając decyzje 18.81–18.85 konferencji stron CITES dotyczące przestępstw przeciwko dzikiej przyrodzie z wykorzystaniem internetu,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 maja 2020 r. zatytułowany „Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030: Przywracanie przyrody do naszego życia” (COM(2020)0380) oraz rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 9 czerwca 2021 r. w tej sprawie ⁽¹⁾,
 - uwzględniając dyrektywę Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory ⁽²⁾, która promuje zachowanie różnorodności biologicznej i stanowi podstawę unijnej polityki ochrony przyrody,
 - uwzględniając Konwencję ONZ o różnorodności biologicznej i 15. sesję konferencji stron Konwencji o różnorodności biologicznej, która odbędzie się w Montrealu (Kanada) w dniach 7–19 grudnia 2022 r.,
 - uwzględniając wniosek Komisji dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne i zastępującej dyrektywę 2008/99/WE (COM(2021)0851),
 - uwzględniając pytania skierowane do Rady i Komisji w sprawie głównych celów na konferencję stron CITES w Panamie w dniach 14–25 listopada 2022 r. (O-000038/2022 – B9-0023/2022 and O-000039/2022 – B9-0024/2022),
 - uwzględniając art. 136 ust. 5 i art. 132 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze bezprecedensowy globalny spadek różnorodności biologicznej w tempie dziesiątki lub setki razy szybszym niż naturalne tempo wymierania gatunków oraz fakt, że bezpośrednią przyczyną tego spadku są działania człowieka, a z jego powodu około milion gatunków roślin i zwierząt jest zagrożonych wyginięciem; mając na uwadze, że dostępne dowody sugerują, iż nie jest za późno, by powstrzymać i odwrócić obecne tendencje utraty bioróżnorodności;

⁽¹⁾ Dz.U. C 67 z 8.2.2022, s. 25.

⁽²⁾ Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7.

Środa, 5 października 2022 r.

- B. mając na uwadze, że różnorodność biologiczna pozytywnie wpływa na zdrowie ludzi; mając na uwadze, że nawet 80 % leków stosowanych przez ludzi jest pochodzenia naturalnego;
- C. mając na uwadze, że oceany, które stanowią 95 % biosfery, są jednymi z najważniejszych pochłaniaczy dwutlenku węgla, gdyż regulują klimat i absorbują CO₂ z atmosfery;
- D. mając na uwadze, że należy chronić różnorodność biologiczną obszarów morskich i przybrzeżnych oraz wyeliminować zagrożenia dla niej, takie jak nieuregulowana lub słabo uregulowana eksploatacja żywych zasobów morza; mając na uwadze, że ważna jest również ochrona różnorodności biologicznej wód słodkich, która zmniejsza się w większym stopniu niż ekosystemy morskie i lądowe, przy czym w latach 1970–2014 liczba populacji słodkowodnych spadła o 83 %;
- E. mając na uwadze, że CITES nie chroni przeważającej większości gatunków, które są przedmiotem handlu; mając na uwadze, że handel międzynarodowy tymi gatunkami wciąż jest nieuregulowany, co w znacznym stopniu przyczynia się do wymierania dzikich populacji;
- F. mając na uwadze, że CITES jest najszerszym światowym porozumieniem w sprawie ochrony dzikiej przyrody, obejmującym 184 sygnatariuszy, w tym UE i jej 27 państw członkowskich; mając na uwadze, że jak uznano w konwencji CITES, dzikie zwierzęta i rośliny w ich wielu unikalnych i różnorodnych formach stanowią niezastąpioną część naturalnych systemów przyrody Ziemi i muszą być zachowane dla przyszłych pokoleń;
- G. mając na uwadze, że celem konwencji CITES jest zapewnienie, by międzynarodowy handel dzikimi zwierzętami i roślinami nie zagrażał przetrwaniu gatunków w stanie dzikim;
- H. mając na uwadze, że zarówno nielegalny i legalny handel dziką fauną i florą, jak i jej wykorzystywanie oraz niszczenie siedlisk przyrodniczych w znacznym stopniu przyczynia się do spadku różnorodności biologicznej, podważa globalne wysiłki na rzecz walki ze zmianą klimatu oraz jest zarówno przyczyną, jak i konsekwencją korupcji;
- I. mając na uwadze, że załącznik I do CITES obejmuje wszystkie gatunki zagrożone wyginięciem, które są lub mogą być przedmiotem handlu; mając na uwadze, że w załączniku II wymieniono wszystkie gatunki, które mogą być zagrożone wyginięciem, jeżeli handel okazami tych gatunków nie zostanie ściśle uregulowany, aby uniknąć wykorzystywania ich w sposób niedający się pogodzić z ich przetrwaniem, i jeżeli handel tymi gatunkami nie zostanie poddany skutecznej kontroli;
- J. mając na uwadze, że handel dziką fauną i florą zwiększa kontakt między ludźmi a dziką fauną i florą oraz stwarza potencjalnie wysokie ryzyko pojawienia i rozprzestrzeniania się chorób odzwierzęcych; mając na uwadze, że ponieważ 70 % wszystkich nowo pojawiających się chorób zakaźnych u ludzi ma charakter odzwierzęcy, handel dziką fauną i florą stanowi poważne zagrożenie dla zdrowia zarówno zwierząt, jak i ludzi; mając na uwadze potrzebę lepszej i bardziej wyczerpującej kontroli handlu mięsem i żywymi zwierzętami; mając na uwadze, że eksperci zalecają ograniczenie ryzyka zoonotycznego przez podjęcie kwestii targów żywych zwierząt oraz opracowanie wykazu pozytywnego gatunków zwierząt, które mogą być przewożone do innych krajów, z uwzględnieniem ryzyka zoonotycznego i innych aspektów, takich jak dobrostan zwierząt, stan ochrony i trendy w populacji;
- K. mając na uwadze, że koszt globalnych strategii zapobiegania pandemiom polegających na ograniczeniu nielegalnego handlu dziką fauną i florą, unikaniu zmian sposobu użytkowania gruntów oraz zwiększeniu nadzoru szacuje się na 22–31 mld USD ⁽³⁾, co stanowi jedynie niewielki ułamek kosztów spowodowanych pandemią;
- L. mając na uwadze, że 19 państw członkowskich poparło stanowisko rządu cypryjskiego w sprawie nowych unijnych ram prawnych dotyczących ogólnounijnego pozytywnego wykazu zwierząt dopuszczonych jako zwierzęta domowe, które to ramy przedstawiono na posiedzeniu Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa 24 maja 2022 r.;
- M. mając na uwadze, że UE jest głównym ośrodkiem, punktem tranzytowym i miejscem przeznaczenia w handlu gatunkami dzikich roślin i zwierząt z legalnych i nielegalnych źródeł, importowanych jako żywe egzemplarze, martwy towar, części ciał lub gotowe produkty; mając na uwadze, że w 2019 r. zgłoszone transakcje przywozu do UE gatunków dzikiej fauny i flory objętych ochroną CITES stanowiły 36 % całkowitego przywozu;
- N. mając na uwadze, że w latach 2014–2018 UE była na drugim miejscu, zaraz po Stanach Zjednoczonych, jeżeli chodzi o przywóz trofeów myśliwskich z gatunków dzikiej fauny i flory umieszczonych w wykazie CITES; mając na uwadze, że coraz więcej krajów europejskich wprowadza zakaz przywozu trofeów myśliwskich lub rozważa jego wprowadzenie;

⁽³⁾ FAO, „The State of the World’s Forests 2022. Forest pathways for green recovery and building inclusive, resilient and sustainable economies” [Stan lasów na świecie w 2022 r. Ścieżki rozwoju lasów na rzecz odnowy ekologicznej i budowania zrównoważonych, odpornych i inkluzywnych gospodarek], Rzym, 2022.

Środa, 5 października 2022 r.

- O. mając na uwadze, że międzynarodowy handel dziką fauną i florą jest wart miliardy euro rocznie i dotyczy milionów takich roślin i zwierząt; mając na uwadze, że nielegalny handel dziką fauną i florą stał się czwartym co do wielkości – po handlu narkotykami, handlu ludźmi i handlu bronią – czarnym rynkiem; mając na uwadze, że za przestępstwa związane z nielegalnym handlem dziką fauną i florą często nie wymierza się kary wystarczająco surowej, aby działała odstraszająco, oraz rzadko ściga się osoby na średnim i wysokim szczeblu;
- P. mając na uwadze, że internet odgrywa kluczową rolę w ułatwianiu nielegalnego handlu dziką fauną i florą;
- Q. mając na uwadze, że zwiększenie starań o poprawę przejrzystości oraz skuteczny udział społeczeństwa obywatelskiego w procesie decyzyjnym mają zasadnicze znaczenie;
- R. mając na uwadze, że UE ma do odegrania wyraźną rolę w nawiązywaniu konstruktywnej współpracy i wymiany między państwowymi i niepaństwowymi schroniskami i ośrodkami ratowniczymi w celu zapewnienia długoterminowych i dostosowanych do danego gatunku rozwiązań dla skonfiskowanych dzikich zwierząt i roślin;
- S. mając na uwadze, że tradycyjne leki to jedna z głównych grup towarów będących przedmiotem konfiskat związanych z CITES zgłaszanych przez państwa członkowskie; mając na uwadze, że wykorzystywanie dzikich zwierząt do produkcji tradycyjnych leków szkodzi różnorodności biologicznej, zwłaszcza w przypadku gatunków z czerwonej księgi; mając na uwadze, że popyt na tradycyjne leki zawierające składniki pochodzenia zwierzęcego prowadzi do wzrostu nielegalnego handlu dzikimi zwierzętami;
- T. mając na uwadze, że populacja rekinów pelagicznych spadła o 71 % od 1970 roku, a ponad połowa gatunków rekinów jest zagrożonych lub blisko zagrożonych wyginięciem⁽⁴⁾, a jedną z głównych przyczyn tego spadku są polowania na nie w celu handlu częściami ich ciała; mając na uwadze, że 20 % populacji rekinów rafowych uznano za funkcjonalnie wymarłe; mając na uwadze, że w 2020 r. państwa członkowskie UE były źródłem ponad 45 % wszystkich produktów z płetw rekina importowanych do trzech głównych ośrodków handlowych, mianowicie Specjalnego Regionu Administracyjnego Hongkong, Singapuru i Tajwanu;
- U. mając na uwadze, że w następstwie spadku liczebności populacji afrykańskiego słonia sawannowego (*Loxodonta africana*) w całej Afryce o ponad 60 % i afrykańskiego słonia leśnego (*Loxodonta cyclotis*) o 86 % w ciągu trzech pokoleń, w 2021 r. Międzynarodowa Unia Ochrony Przyrody i Zasobów Przyrodniczych (IUCN) podniosła poziom zagrożenia dla afrykańskiego słonia sawannowego z poziomu podatności na zagrożenie do poziomu zagrożenia i oddzielnie ujęła w wykazie afrykańskiego słonia leśnego jako gatunek krytycznie zagrożony⁽⁵⁾;
- V. mając na uwadze, że kłusownictwo na potrzeby handlu kością słoniową jest główną przyczyną spadku populacji słońi afrykańskich; mając na uwadze, że nielegalny handel kością słoniową szkodzi rozwojowi gospodarczemu, sprzyja przestępczości zorganizowanej, zachęca do korupcji i podsycia konflikty; mając na uwadze, że nielegalny handel kością słoniową znacznie się nasilił po dopuszczeniu legalnej sprzedaży;
- W. mając na uwadze, że handel dzikimi tygrysami jest zakazany; mając na uwadze, że niemniej jednak przepisy UE dotyczące handlu dzikimi zwierzętami nie zapobiegają handlowi tygrysami hodowanymi w niewoli i częściami ich ciała, mimo że w decyzji CITES 14.69 dotyczącej okazów hodowanych w niewoli i w ramach działalności ranczerskiej wyrażono sprzeciw wobec komercyjnej hodowli tygrysów i handlowi nimi dla części ich ciała; mając na uwadze, że państwa członkowskie nadal prowadzą przywóz i wywóz żywych tygrysów i ich części zarejestrowanych w kodeksie obrotu handlowego CITES;

Wprowadzenie

1. podkreśla, że ze względu na nieustanne zagrożenie dla pojedynczych osobników, gatunków, życia ludzi i zwierząt oraz środowiska naturalnego, które stwarza handel dziką fauną i florą, bez wątplenia konieczne jest bardziej przezorne podejście do ich ochrony;
2. apeluje o większą synergię między konwencją CITES a Konwencją o różnorodności biologicznej, Konwencją o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt oraz innymi traktatami i porozumieniami w dziedzinie różnorodności biologicznej, aby skutecznie wypełnić międzynarodowe zobowiązania dotyczące ochrony różnorodności biologicznej;

⁽⁴⁾ Międzynarodowy Fundusz na rzecz Zwierząt, „Popyt i podaż – rola UE w światowym handlu rekinami”, 2022.

⁽⁵⁾ IUCN, „African elephant species now Endangered and Critically Endangered – IUCN Red List” [Zagrożone i krytycznie zagrożone gatunki słonia afrykańskiego – czerwona lista IUCN], 25 marca 2021 r.

Środa, 5 października 2022 r.

3. jest zaniepokojony faktem, że rynek egzotycznych zwierząt domowych i liczba gatunków obecnych na tym rynku rośnie zarówno w UE, jak i na świecie;
4. podkreśla, że należy pilnie zmniejszyć ślad ekologiczny produkcji i konsumpcji w UE, aby zmieścić się w ograniczeniach planety;
5. podkreśla, że usługi ekosystemowe lasów i zasoby z pozyskiwane z lasów mają zasadnicze znaczenie dla ludzi na całym świecie; wzywa UE i państwa członkowskie, by podczas 19. sesji Konferencji Stron (CoP19) dążyły do przyjęcia rezolucji CITES w sprawie lasów, aby zagwarantować, że gatunki drzew objętych CITES są odpowiednio chronione, a handel nimi odbywa się wyłącznie wtedy, gdy jest legalny, zrównoważony i możliwy do prześledzenia;
6. podkreśla, że zaangażowanie kobiet w ochronę dzikiej przyrody jest rozwiązaniem korzystnym dla wszystkich z punktu widzenia równości płci i zrównoważenia środowiskowego oraz pozwala lepiej ukierunkować i zwiększyć skuteczność działań w walce z nielegalnym handlem dziką fauną i florą; wzywa Komisję do współpracy z Sekretariatem CITES w celu uwzględnienia aspektu płci w tej konwencji oraz do wspierania inicjatyw obejmujących aspekt płci, które wpływają na zachowania przestępcze związane z dziką fauną i florą i przeciwdziałają im; uważa, że egzekwowanie konwencji CITES, podejmowanie decyzji w oparciu o nią i jej wdrożenie powinno sprzyjać równości płci, oraz wzywa UE i państwa członkowskie, by domagały się planu działania w sprawie równości płci dla CITES, który mógłby zostać wprowadzony w drodze rezolucji;

Wdrażanie, zgodność i egzekwowanie

7. podkreśla, że w sprawozdaniu IPBES z 2019 r. w sprawie globalnej oceny różnorodności biologicznej i usług ekosystemowych wskazano szereg słabych punktów konwencji CITES, które dotyczą takich kwestii jak przestrzeganie, egzekwowanie, potrzeba kwot opartych na danych naukowych, finansowanie, zwalczanie korupcji i ograniczanie popytu; podkreśla, że należy wyeliminować owe słabe punkty, by poprawić skuteczność wdrażania konwencji, i wzywa wszystkie strony do rzetelnego zajęcia się tymi kwestiami;
8. ubolewa, że zakazy i ograniczenia w handlu gatunkami chronionymi nie są dostatecznie egzekwowane, ponieważ strony nie zapewniają odpowiednich możliwości i zasobów; wzywa wszystkie strony, by skuteczniej egzekwowały konwencję;
9. wyraża zaniepokojenie, że strony konwencji CITES nie ponoszą odpowiedzialności za nieskuteczne wdrażanie postanowień konwencji, w tym wymogu uzasadniania zezwoleń na przywóz i wywóz solidnymi danymi naukowymi potwierdzającymi, że taki przywóz lub wywóz nie będzie szkodliwy dla przetrwania gatunku (ustalenia o nieszkodliwości);
10. apeluje o konsekwentne i bezstronne stosowanie instrumentów przewidzianych w CITES oraz w decyzjach podjętych na jej podstawie, aby wspierać przestrzeganie konwencji, w tym programu pomocy w przestrzeganiu przepisów; wzywa UE i wszystkie strony do opracowania środków gwarantujących odpowiednie i terminowe przestrzeganie konwencji, w tym poprzez przeznaczenie na ten cel niezbędnych środków oraz przyjęcie skutecznych przepisów krajowych w celu wdrażania decyzji i rezolucji przyjmowanych w ramach konwencji; apeluje o współpracę między stronami i wymianę najlepszych praktyk;
11. ponadto wzywa UE i jej państwa członkowskie do przyjmowania surowych środków, w tym odstraszących sankcji, w przypadkach nieprzestrzegania konwencji, gdy okaże się, że strona osłabia jej skuteczność i nie powstrzymuje skutecznie nielegalnego lub niezrównoważonego wykorzystania i handlu, a w ostateczności – do zawieszenia handlu ze stroną naruszającą postanowienia;
12. wzywa wszystkie strony, by dążyły do zagwarantowania ochrony sygnalistom, dziennikarzom, strażnikom dzikiej przyrody oraz obrońcom środowiska i praw człowieka, którzy odgrywają kluczową rolę w ochronie środowiska i powstrzymywaniu nielegalnego handlu dziką fauną i florą;
13. nalega, by transgraniczne przestępstwa przeciwko dzikiej przyrodzie zostały uznane przez wszystkie strony za rodzaj poważnej przestępczości zorganizowanej, co powinno przełożyć się na przydział zasobów i aktywne zaangażowanie wyspecjalizowanych sił policyjnych i urzędów celnych;
14. podkreśla kluczową rolę policji i służb celnych oraz wzywa wszystkie państwa członkowskie UE do ustanowienia na szczeblu krajowym specjalistycznych jednostek ds. przestępstw przeciwko dzikiej przyrodzie, które będą upoważnione do działania na całym terytorium państwa, a nie tylko w poszczególnych regionach lub innych jednostkach terytorialnych; wzywa państwa członkowskie do upoważnienia tych jednostek do aktywnego angażowania się w międzynarodową współpracę i koordynację; podkreśla, że współpracę z właściwymi organami w państwach członkowskich w kwestiach związanych z nielegalnym handlem dziką fauną i florą można poprawić i zacieśnić za pośrednictwem unijnej grupy ds.

Środa, 5 października 2022 r.

realizacji, skupiającej funkcjonariuszy organów ścigania ze wszystkich państw członkowskich UE, z udziałem Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol), Eurojustu, Interpolu, Światowej Organizacji Celnej oraz Sekretariatu CITES; wzywa UE i jej państwa członkowskie, by zintensyfikowały szkolenia dotyczące egzekwowania prawa w zakresie handlu dziką fauną i florą;

15. podkreśla potrzebę stworzenia bazy danych ekspertów w dziedzinie biologii lub ekologii, zarówno w celu identyfikacji gatunków, jak i ścigania przestępstw przeciwko dzikiej faunie i florze, takich jak kłusownictwo, nielegalny handel i nielegalna eksploatacja, a także w celu umożliwienia organom ścigania na szczeblu lokalnym, regionalnym, krajowym i międzynarodowym lepszego zrozumienia tego zjawiska;

16. podkreśla korzyści płynące z bazy danych systemów informacyjnych do zarządzania egzekwowaniem prawa w walce z przestępczością zorganizowaną i nielegalnym handlem dziką fauną i florą; wzywa Komisję i państwa członkowskie, by stworzyły na szczeblu unijnym bazę danych spraw sądowych dotyczących przestępstw przeciwko środowisku, w tym przestępstw przeciwko dzikiej przyrodzie, oraz działań organów ścigania w dziedzinie przestępstw przeciwko środowisku; uważa, że taka baza danych powinna umożliwiać scentralizowane gromadzenie danych oraz podnieść poziom cyfryzacji i wiedzy; zauważa, że przegląd przypadków historycznych może być przydatny dla władz, agencji i organizacji działających w tej dziedzinie;

17. przypomina o swojej rezolucji z 9 czerwca 2021 r. w sprawie „strategii UE na rzecz bioróżnorodności 2030 – przywracanie przyrody do naszego życia”, w której wezwano Komisję do ułatwienia budowania zdolności, w tym transferu wiedzy, wymiany technologii i szkolenia umiejętności dla krajów beneficjentów w celu wdrożenia konwencji CITES oraz innych konwencji i umów niezbędnych do ochrony różnorodności biologicznej w ramach Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – „Globalny wymiar Europy” oraz inicjatywy Światowej Organizacji Handlu „Pomoc na rzecz wymiany handlowej”; utrzymuje, że konieczne jest wzmocnienie programów współpracy, w tym dialogu międzyparlamentarnego, z państwami trzecimi w celu ochrony ich rodzimej bioróżnorodności oraz wspieranie krajów rozwijających się w realizacji tych programów;

18. wyraża ubolewanie, że UE nie wdraża zaleceń CITES zawartych w rezolucji Conf. 12.10 (Rev. CoP15) w sprawie rejestracji hodowli gatunków zwierząt wymienionych w załączniku I w niewoli do celów handlowych; wyraża zaniepokojenie, że stwarza to luki prawne i ułatwia nielegalny handel; wzywa państwa członkowskie do pełnego wdrożenia tej rezolucji i do rejestrowania wszystkich odpowiednich obiektów hodowlanych dla tych gatunków przez przekazywanie kompletnych i prawidłowych wniosków rejestracyjnych zarówno Komisji, jak i Sekretariatowi CITES; apeluje do Komisji i państw członkowskich, by przeciwstawiały się wszelkim próbom osłabienia systemu rejestracji hodowli w niewoli gatunków wymienionych w załączniku I;

19. zaleca i popiera wprowadzanie nowoczesnych i innowacyjnych metod znakowania i śledzenia gatunków objętych CITES lub pochodzących z nich produktów w celu odróżniania osobników wyhodowanych w niewoli od dzikich i odróżniania ich produktów pochodnych;

Proces decyzyjny, przejrzystość i sprawozdawczość

20. z zadowoleniem przyjmuje roczne sprawozdania na temat nielegalnego handlu, uznając je za ważny krok na drodze do lepszego zrozumienia handlu dziką fauną i florą oraz wzywa UE i wszystkie strony, by przedstawiały te sprawozdania w terminie; podkreśla, że sprawozdania te powinny zawierać informacje o wydanych zezwoleniach i świadectwach, liczbie i rodzajach okazów, a także nazwy gatunków zgodnie z załącznikami I, II, III;

21. wzywa wszystkie strony oraz UE, by zapewniły przejrzystość działań i operacji Sekretariatu CITES, które nie są niejawne, w tym by publikowały roczne sprawozdania na temat nielegalnego handlu oraz zagwarantowały terminowe uzupełnianie danych w bazie CITES dotyczącej handlu, w tym informacji na temat zlecenia sprawozdań, opracowywania zakresu uprawnień i wyboru doradców; wzywa wszystkie strony do podjęcia dalszych wysiłków w celu zminimalizowania rozbieżności w pozwoleniach na wywóz i przywóz;

22. uważa, że większa przejrzystość w handlu gatunkami wymienionymi w załączniku I, w tym zwierzętami hodowanymi w niewoli, ma kluczowe znaczenie w walce z korupcją, nielegalnym obrotem, nielegalnym handlem dziką fauną i florą i nadawaniem okazom pozorów zgodności z prawem;

23. apeluje o sprawniejsze prowadzenie dokumentacji związanej z załącznikiem I, w tym na temat okazów hodowanych i trzymanyh w niewoli, oraz o opracowanie wskaźników ryzyka dotyczących środowiska, bezpieczeństwa i praktyk hodowlanych, z uwzględnieniem m.in. bardziej szczegółowych informacji na temat prowadzenia dokumentacji, zarządzania danymi i sporządzania sprawozdań, a także prowadzenia systemu zapasów i inwentaryzacji oraz jego kontroli i zabezpieczenia pod względem transportu, przechowywania i usuwania;

Środa, 5 października 2022 r.

24. ponawia swój apel do Komisji i państw członkowskich o przewożenie działaniom mającym na celu położenie kresu handlowi zagrożonymi gatunkami zwierząt i częściami ich ciała, a także apeluje o wprowadzenie na szczeblu europejskim pełnego i natychmiastowego zakazu handlu kością słońsiową, w tym przedkonwencyjną kością słońsiową, na terytorium UE, oraz eksportu lub reeksportu kości słońsiowej do miejsc przeznaczenia poza UE, i wskazuje jednocześnie, że powinny nadal istnieć ograniczone wyjątki dotyczące przywozu i wywozu do celów naukowych, instrumentów muzycznych legalnie nabytych przed 1975 r. oraz handlu artefaktami i antykami wyprodukowanymi przed 1947 r., pod warunkiem że towarzyszy temu ważne świadectwo; postuluje wprowadzenie podobnych ograniczeń wobec innych zagrożonych gatunków, takich jak tygrysy i nosorożce; apeluje o wdrożenie takiego zakazu bez dalszej zwłoki;

25. z zadowoleniem przyjmuje poprawki do rozporządzenia Komisji (WE) nr 865/2006⁽⁶⁾ i zmienione wytyczne w sprawie unijnego systemu handlu kością słońsiową oraz wzywa Komisję, by pilnie monitorowała wdrażanie zmienionego rozporządzenia przez państwa członkowskie; wzywa Komisję i państwa członkowskie, by zamieniły te zasady na wiążące akty prawne oraz usunęły pozostałe luki prawne;

Finansowanie

26. z niepokojem zauważa, że wiele decyzji podjętych na 18. sesji Konferencji Stron nadal nie ma pokrycia finansowego; wzywa wszystkie strony, by zapewniły wystarczające fundusze na całkowite wdrożenie konwencji, w tym na jej egzekwowanie; wzywa Komisję i państwa członkowskie, by zwiększyły wsparcie finansowe i wszelkie inne formy wsparcia na wdrażanie decyzji CITES;

27. podkreśla, że wdrożenie wielu decyzji CITES jest uzależnione od dostępności finansowania zewnętrznego; wzywa UE i wszystkie strony konwencji, by rozważyły mechanizmy, dzięki którym finansowanie zewnętrzne decyzji CITES będzie zgodne z priorytetami programów prac, a wsparcie na rzecz rozwoju udzielane przez UE krajom beneficjentom nie będzie zagrażać żywotności dzikich gatunków, różnorodności biologicznej, siedliskom przyrodniczym, ekosystemom oraz świadczonym przez nie usługom;

28. wyraża zaniepokojenie rosnącym obciążeniem pracą Sekretariatu CITES, Konferencji Stron i komitetów w stosunku do ich dostępnych zasobów; wzywa UE, by przejęła inicjatywę w celu rozwiązania tej kwestii; wzywa UE między innymi do wspierania rzetelnego wdrażania projektów decyzji i zaleceń Stałego Komitetu CITES;

Wizja strategiczna CITES na lata 2021–2030

29. z zadowoleniem przyjmuje uznanie powiązań między CITES i celami zrównoważonego rozwoju, Konwencję o różnorodności biologicznej i ustalenia Międzyrządowej Platformy Naukowo-Politycznej w sprawie Różnorodności Biologicznej i Funkcjonowania Ekosystemów;

30. uważa, że podczas 19. sesji Konferencji Stron należy przeprowadzić przegląd strategicznej wizji CITES w kontekście globalnych ram różnorodności biologicznej CBD, które mają zostać przyjęte w tym roku, tak aby zagwarantować, że CITES przyczyni się do ich realizacji;

31. wzywa strony do osiągnięcia do 2025 r. celu, jakim jest wyłącznie legalny i ekologiczny handel dziką fauną i florą; podkreśla, że celem powinno być położenie kresu nielegalnemu handlowi dzikimi gatunkami wymienionymi w CITES, w tym gatunkami wyhodowanymi w niewoli, a nie tylko ograniczenie go;

32. podkreśla, że decyzje przyjmowane przez organy CITES powinny być oparte na kryteriach naukowych służących ochronie gatunków, na najlepszych dostępnych informacjach naukowych oraz na zasadzie ostrożności;

33. wyraża ubolewanie z powodu pominięcia w deklaracji wizji CITES kluczowej kwestii dobrostanu zwierząt i wzywa Komisję, państwa członkowskie i wszystkie pozostałe strony, by uwzględniły tę kwestię w deklaracji;

Większa rola UE w światowej walce z handlem dziką fauną i florą

34. wyraża ubolewanie z powodu luk we wdrażaniu unijnych rozporządzeń dotyczących handlu dziką fauną i florą, ponieważ przepisy nie obejmują wszystkich najważniejszych gatunków ani nie zapewniają takiego samego poziomu ochrony zwierzętom hodowanym w niewoli; wzywa Komisję do dokonania przeglądu i rozszerzenia przepisów regulujących handel dziką fauną i florą w celu zapewnienia, że import, przeladunek, eksport, zakup, sprzedaż lub transport dzikich zwierząt lub roślin, które są zabierane, posiadane, przewożone lub sprzedawane z naruszeniem prawa kraju pochodzenia lub tranzytu, jest zabroniony;

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 865/2006 z dnia 4 maja 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady dotyczące wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi (Dz.U. L 166 z 19.6.2006, s. 1).

Środa, 5 października 2022 r.

35. ponawia swój apel do Komisji i państw członkowskich, aby przeprowadziły działaniom na rzecz zakazania handlu zagrożonymi gatunkami zwierząt lub ich organami; podkreśla, że ważne jest opracowanie na te potrzeby celów systemu SMART (narzędzie do monitorowania i raportowania przestrzennego – Spatial Monitoring and Reporting Tool);
36. podkreśla, że polityka handlowa UE powinna systemowo uwzględniać nielegalny handel dziką fauną i florą i zrównoważoną konsumpcję; ponawia swój apel do Rady o uznanie CBD za istotny element umów o wolnym handlu, pod warunkiem że uzgodnione zostaną obowiązkowe mechanizmy przeglądu celów krajowych⁽⁷⁾; wzywa Radę do uczynienia CITES i porozumienia paryskiego integralną częścią umów o wolnym handlu oraz do nalegania na ich skuteczne wdrożenie; zwraca uwagę na znaczenie planowanej reformy rozporządzenia w sprawie ogólnego systemu preferencji taryfowych⁽⁸⁾ dla skutecznego wykonywania objętych nim wielostronnych konwencji dotyczących klimatu i środowiska, w tym CBD;
37. wzywa Komisję do dostosowania europejskiej bazy danych zintegrowanego skomputeryzowanego systemu weterynaryjnego (TRACES) w celu gromadzenia i publicznego udostępniania dokładnych informacji na temat gatunków, ilości i pochodzenia wszystkich morskich ryb ozdobnych będących przedmiotem handlu, a tym samym monitorowania tego obecnie niuregulowanego i często niezrównoważonego handlu, w którym UE jest głównym rynkiem importowym;
38. przypomina, że wezwał państwa członkowskie UE do ustanowienia opartego na podstawach naukowych ogólnounijnego wykazu pozytywnego zwierząt dozwolonych jako zwierzęta domowe, przy zachowaniu warunków zapewniających ich dobrostan, bez uszczerbku dla populacji żyjących w stanie dzikim i europejskiej różnorodności biologicznej; podkreśla w związku z tym konieczność przeprowadzenia przez Komisję analizy ułatwiającej przyjęcie tego wykazu, który powinien opierać się m.in. na dotychczasowych doświadczeniach państw członkowskich i wyciągniętych wnioskach;
39. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by podjęły natychmiastowe i skuteczne działania w ramach zobowiązań zawartych w unijnej strategii ochrony różnorodności biologicznej do zakazania importu trofeów myśliwskich z gatunków wymienionych w CITES;
40. z zadowoleniem przyjmuje działania UE mające na celu wsparcie rozwojowe działań zwalczających nielegalny handel dziką fauną i florą w krajach rozwijających się; wzywa Komisję do wspierania wysiłków krajów partnerskich, które są źródłem dzikiej fauny i flory i produktów z nich pochodzących, punktami tranzytowymi lub miejscami docelowymi dla sprzedających i kupujących, w opracowywaniu realnych alternatyw gospodarczych zapewniających środki do życia i zrównoważony rozwój społeczności lokalnych;

Plan działania UE przeciwko nielegalnemu handlowi dziką fauną i florą

41. z zadowoleniem przyjmuje przegląd i kontynuację planu działania UE przeciwko nielegalnemu handlowi dziką fauną i florą; zwraca się do Komisji o bezzwłoczne opublikowanie ambitnego planu działania UE;
42. podkreśla jednak, że powodzenie przyszłego planu działania UE przeciwko nielegalnemu handlowi dziką fauną i florą będzie w dużej mierze zależało od przydziału środków; wzywa zatem UE i państwa członkowskie do przeznaczania specjalnych środków budżetowych na realizację planu;
43. jest zdania, że plan działania UE niewystarczająco motywował do zajęcia się rolą obywateli UE w stymulowaniu popytu na nielegalne produkty z dzikiej fauny i flory zarówno w Unii, jak i w jej sąsiedztwie, oraz uważa, że należy go rozbudować; wzywa Komisję do wdrożenia opartych na dowodach inicjatyw na rzecz zmniejszenia popytu w głównych krajach będących konsumentami, w tym w UE;
44. podkreśla, że plan działania UE przeciwko nielegalnemu handlowi dziką fauną i florą powinien otrzymać odpowiednie finansowanie, obejmujące pomoc dla państw trzecich oraz dla ośrodków ratowania i rezerwatów dzikiej fauny i flory;
45. uważa, że nowy plan działania UE powinien przyczynić się do poprawy egzekwowania prawa i działań kontrolnych prowadzonych przez odpowiednie organy w całej Unii oraz do sprawniejszego gromadzenia danych i dostępu do nich, co pozwoli lepiej oceniać tendencje i analizować zagrożenia; wzywa Komisję i państwa członkowskie, by przeznaczyły wystarczające zasoby ludzkie i finansowe na realizację planu działania oraz inwestowały w budowanie zdolności i szkolenie organów ścigania i organów sądowych; podkreśla, że wymiana i pogłębianie wiedzy odpowiednich urzędników oraz podnoszenie świadomości społecznej muszą stać się integralną częścią przyszłego planu;
46. wzywa ponadto Komisję, by opracowała jasne i możliwe do realizacji cele i działania w ramach planu działania, a także jasny mechanizm monitorowania i oceny;

⁽⁷⁾ Dz.U. C 67 z 8.2.2022, s. 25.

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 978/2012 z dnia 25 października 2012 r. wprowadzające ogólny system preferencji taryfowych i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 732/2008, Dz.U. L 303 z 31.10.2012, s. 1.

Środa, 5 października 2022 r.

47. uważa za kluczowe, by plan działania był w pełni zgodny ze strategią na rzecz bioróżnorodności 2030 oraz gwarantował synergię z odpowiednimi przepisami UE i globalnymi ramami różnorodności biologicznej na okres po 2020 r.; jest głęboko przekonany, że w planie działania należy określić gatunki priorytetowe i skupić się w szczególności na nich oraz zająć się kwestią gatunków chronionych prawem krajowym, którymi nielegalnie handluje się w UE;

48. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by w zmienionym planie działania UE przeciwko nielegalnemu handlowi dziką fauną i florą zajęły się handlem zarówno w internecie, jak i poza nim, m.in. poprzez komunikację, współpracę i koordynację między zaangażowanymi sektorami publicznym i prywatnym, tak aby cyberprzestępstwa przeciwko dzikiej faunie i florze były traktowane jako równie istotne co inne formy cyberprzestępczości stanowiące zagrożenie dla ludzkiego życia, środowiska, gospodarki, bezpieczeństwa i edukacji; wzywa Komisję, aby niezwłocznie przeanalizowała możliwości wykorzystania aktu o usługach cyfrowych⁽⁹⁾ jako narzędzia do rozwiązania problemu nielegalnego handlu fauną i florą w internecie;

49. zwraca uwagę na dowody na to, że legalny handel dzikimi zwierzętami służy jako przykrywką dla nielegalnej działalności handlowej, stwarza szerokie możliwości prania pieniędzy i komplikuje egzekwowanie prawa; wzywa UE, by zajęła się zarówno legalnym, jak i nielegalnym handlem dzikimi zwierzętami w ramach przeglądu planu działania UE przeciwko nielegalnemu handlowi dziką fauną i florą;

50. podkreśla, że w planie działania należy przyjąć kompleksowe podejście od źródła do konsumenta;

51. uważa za istotne, aby plan działania obejmował sektor prywatny i angażował go w walkę z nielegalnym handlem dziką fauną i florą oraz aby podjęto wystarczające inwestycje publiczne i prywatne w badania naukowe w celu zwiększenia naszej wiedzy na temat handlu dziką fauną i florą;

52. podkreśla, że zmieniony plan działania powinien uwzględniać prawa człowieka i kwestie płci, uznawać rolę organizacji społeczeństwa obywatelskiego, obejmować konsultacje z zainteresowanymi stronami oraz gwarantować udział społeczeństwa;

Przestępczość zorganizowana, cyberbezpieczeństwo i skonfiskowane zwierzęta

53. wzywa państwa członkowskie, aby za pośrednictwem właściwych instytucji rozwijały transgraniczną współpracę i koordynację z różnymi właściwymi organami i instytucjami międzynarodowymi w celu zwalczania udziału zorganizowanych grup przestępczych w nielegalnym handlu dziką fauną i florą;

54. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania przygotowania i przyjęcia ambitnego i skutecznego protokołu w sprawie przestępstwa przeciwko środowisku na mocy Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, o którym mowa w unijnej strategii zwalczania przestępczości zorganizowanej 2021–2025⁽¹⁰⁾ i który będzie zawierał przepis zobowiązujący strony do kryminalizacji importu dzikich roślin i zwierząt nielegalnie zabranych z kraju pochodzenia i handlu nimi;

55. z dużym zadowoleniem przyjmuje wniosek dotyczący zmiany dyrektywy w sprawie ochrony środowiska (2008/99/WE), by uwzględnić w niej większość rodzajów przestępstw przeciwko środowisku, tak aby podlegały one zharmonizowanym, odstrasżającym, skutecznym i proporcjonalnym sankcjom lub karom;

56. wzywa Komisję do dopilnowania, aby dyrektywa w sprawie przestępstw przeciwko środowisku, rozporządzenia UE w sprawie handlu dziką fauną i florą oraz zmieniony plan działania UE przeciwko nielegalnemu handlowi dziką fauną i florą były wdrażane w sposób skoordynowany przy jak najbardziej efektywnym wykorzystaniu dostępnych w nich narzędzi;

57. apeluje o umieszczenie nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów oraz hałasu podwodnego w wykazie przestępstw zmienionej dyrektywy w sprawie przestępstw przeciwko środowisku;

58. ubolewa, że we wniosku nie uwzględniono dobrostanu zwierząt; wzywa Komisję do dopilnowania, aby w zmienionej dyrektywie w sprawie przestępstw przeciwko środowisku okrucieństwo wobec zwierząt zostało uznane za okoliczność obciążającą, umożliwiającą zwiększenie wymiaru kary;

⁽⁹⁾ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych (akt o usługach cyfrowych) i zmieniającego dyrektywę 2000/31/WE (COM(2020)0825).

⁽¹⁰⁾ Komunikat Komisji z dnia 14 kwietnia 2021 r. w sprawie unijnej strategii zwalczania przestępczości zorganizowanej 2021–2025 (COM(2021)0170).

Środa, 5 października 2022 r.

59. wzywa Komisję do przyjęcia szczegółowych wytycznych UE dotyczących zwalczania cyberprzestępczości związanej z dziką przyrodą, zapewniających zharmonizowaną politykę w państwach członkowskich i współpracę wszystkich zainteresowanych stron;

60. wzywa państwa członkowskie do skutecznego i pełnego wdrożenia decyzji 18.81–18.85 Konferencji Stron CITES w sprawie przestępstw przeciwko dzikiej przyrodzie z wykorzystaniem internetu, przy pełnym wykorzystaniu wytycznych Interpolu pt. „Wildlife Crime Linked to the Internet – Practical Guidelines for Law Enforcement Practitioners” [Przestępstwa przeciwko dzikiej przyrodzie z wykorzystaniem internetu – praktyczne wytyczne dla organów ścigania], opracowanych na potrzeby wdrożenia odpowiednich postanowień decyzji 17.93 Konferencji Stron CITES;

61. wzywa UE do promowania i wspierania inicjatyw mających na celu znaczne zwiększenie zdolności w zakresie ratowania i rehabilitacji dzikich zwierząt za pomocą zasobów, finansowania, szkoleń oraz, co ważne, przez ustanowienie sieci właściwych i akredytowanych ośrodków ratunkowych i schronisk oraz krajowych planów działania w zakresie zarządzania skonfiskowanymi żywymi zwierzętami;

62. zauważa, że brak krajowych ośrodków ratowniczych i schronisk może przyczynić się do braku egzekwowania przez państwo członkowskie odpowiednich przepisów dotyczących handlu dziką fauną i florą oraz może spowodować, że zostaną zastosowane środki niezapewniające powstrzymania przestępstw przeciwko dzikiej przyrodzie; uważa, że zmieniona dyrektywa w sprawie przestępstw przeciwko środowisku mogłaby na przykład zawierać przepisy dotyczące zarządzania skonfiskowanymi zyskami, z uwzględnieniem odpowiedniej opieki nad skonfiskowanymi żywymi zwierzętami;

63. podkreśla, że ważne jest systematyczne wszczynanie dochodzeń finansowych i procedur odzyskiwania mienia; wzywa UE i jej państwa członkowskie, by wspierały środki mające na celu zajęcie szkodliwych nielegalnych przepływów finansowych i dochodów z przestępstw przeciwko dzikiej faunie i florze;

64. wzywa państwa członkowskie do wdrożenia i promowania spójnej i przejrzystej sprawozdawczości dla CITES, Europolu i krajów pochodzenia, która dotyczyłaby wszystkich przejętych lub skonfiskowanych żywych zwierząt;

Podejście „Jedno zdrowie” i rola CITES w zmniejszaniu ryzyka pojawienia się nowych chorób odzwierzęcych związanego z międzynarodowym handlem dziką fauną i florą

65. przypomina, że według IPBES 70 % nowo pojawiających się chorób i pandemii ma pochodzenie zwierzęce; wyraża, także w związku z trwającą pandemią COVID-19, głębokie zaniepokojenie coraz częstszym pojawianiem się chorób odzwierzęcych przenoszonych ze zwierząt na ludzi (antropozoonoz), co jest potęgowane przez zmianę klimatu, degradację środowiska, zmiany użytkowania gruntów, wylesianie, niszczenie różnorodności biologicznej i siedlisk przyrodniczych oraz presję na nie, nielegalny handel dzikimi zwierzętami oraz nasze nierównoważone modele produkcji żywności i konsumpcji żywności; podkreśla potrzebę poszerzenia wiedzy o powiązaniach między pojawianiem się chorób z jednej strony, a legalnym i nielegalnym handlem dziką fauną i florą oraz ochroną i degradacją ekosystemów z drugiej strony;

66. zwraca uwagę, że ryzyko pandemii można znacznie zmniejszyć przez ograniczenie działalności człowieka, która prowadzi do utraty różnorodności biologicznej, oraz że szacunkowy koszt zmniejszenia ryzyka różnych pandemii jest 100 razy niższy niż koszt reagowania na nie; podkreśla, że ochrona i odbudowa siedlisk dzikich zwierząt jest sprawą najwyższej wagi, aby zapobiec kolejnej pandemii odzwierzęcej; apeluje do wszystkich stron o wzmożone wysiłki;

67. wzywa UE i wszystkie pozostałe strony, by zadbały o dobrostan zwierząt w obrocie handlowym i zwierząt przebywających w obiektach hodowlanych oraz uznały dowody naukowe na to, że niski poziom dobrostanu w gospodarstwie, transporcie i handlu jest powiązany z powstawaniem ognisk i rozprzestrzenianiem się chorób, a tym samym zagraża zdrowiu zwierząt i ludzi; podkreśla korzyści płynące w tym zakresie z ogólnounijnego pozytywnego wykazu zwierząt dopuszczonych jako zwierzęta domowe;

68. wzywa Komisję, by angażowała się w dialogi regulacyjne przewidziane w umowach o wolnym handlu, żeby propagować rygorystyczne unijne normy sanitarne, fitosanitarne oraz w zakresie dobrostanu zwierząt w celu ograniczenia do minimum ryzyka przyszłych epidemii i pandemii; wzywa Komisję, by w razie potrzeby rozważyła przyjęcie moratorium na import dzikich zwierząt lub innych gatunków z obszarów, na których wykryto nowe ogniska chorób zakaźnych, aby zaradzić problemom związanym z bezpieczeństwem;

69. podkreśla istotną rolę, jaką CITES powinna odgrywać w zapobieganiu przyszłym pandemiom jako akt regulujący międzynarodowy handel dziką fauną i florą;

Środa, 5 października 2022 r.

70. podkreśla, że w wytycznych Światowej Organizacji Zdrowia, Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt (OIE) i Programu Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska (UNEP) wezwano właściwe organy krajowe, by w ramach środka nadzwyczajnego zawiesiły handel schwytanymi żywymi dzikimi zwierzętami z gatunków ssaków do celów spożywczych lub hodowlanych oraz by zamknęły segmenty rynków żywności sprzedające takie zwierzęta, o ile nie zostaną wprowadzone widoczne skuteczne regulacje i odpowiednie oceny ryzyka; podkreśla zalecenia IPBES dotyczące usunięcia z handlu dzikimi zwierzętami żywych gatunków uznanych w wyniku ekspertyzy za obarczone wysokim ryzykiem pojawienia się choroby; wzywa Komisję i państwa członkowskie UE do wspierania społeczności światowej w rozwiązywaniu problemu handlu i sprzedaży na targach żywych dzikich zwierząt przeznaczonych do spożycia przez ludzi, zwłaszcza ptaków i ssaków, z myślą o stopniowym wycofywaniu tego handlu jako kluczowego kroku dla osiągnięcia celu, jakim jest zapobieganie przyszłym pandemiom odzwierzęcym;

71. podkreśla ważną rolę Komisji i państw członkowskich w koordynowaniu i wspieraniu podejścia „Jedno zdrowie” w UE w odniesieniu do zdrowia ludzi i zwierząt oraz promowaniu go na wszystkich forach międzynarodowych; wzywa do pilnego przyjęcia nowej rezolucji, która zachęci strony, by zastosowały podejście „Jedno zdrowie” do wykorzystywania dzikiej fauny i flory oraz handlu nimi, z wykorzystaniem definicji operacyjnej jednego zdrowia opracowanej przez grupę ekspertów wysokiego szczebla ds. „Jednego zdrowia”, w ramach wdrażania konwencji i w ich przepisach krajowych, oraz by przeprowadziły odpowiednie analizy ryzyka i programy zapobiegawcze w odniesieniu do zdrowia zwierząt i ludzi oraz środowiska podczas rozpatrywania wniosków o wydanie zezwoleń i certyfikatów związanych z handlem dziką fauną i florą;

72. zauważa z niepokojem, że znaczne ilości mięsa zwierząt domowych i dzikich są nadal przemywane do państw członkowskich przez pasażerów samolotów, co stanowi zagrożenie dla zdrowia zwierząt i ludzi oraz dla różnorodności biologicznej; wzywa Komisję do intensywniejszego gromadzenia danych na ten temat wraz z państwami członkowskimi oraz do wspierania i koordynowania reakcji UE na nielegalny przywóz mięsa;

73. z zadowoleniem przyjmuje wyrażony przez CITES zamiar współpracy ze Światową Organizacją Zdrowia Zwierząt (OIE) w celu opracowania wspólnego programu prac mającego na celu wspólne uzupełnienie wiedzy oraz określenie skutecznych i praktycznych rozwiązań ograniczających zagrożenia związane z przenoszeniem patogenów w łańcuchach dostaw dzikich zwierząt; zachęca do dalszego zacieśniania aktywnej współpracy między stronami CITES a stronami innych konwencji i organizacjami międzynarodowymi zaangażowanymi w zapobieganie chorobom odzwierzęcym w ramach podejścia „Jedno zdrowie”;

74. przypomina, że ważne jest zaangażowanie ludności tubylczej i społeczności lokalnych w ochronę gatunków i realizację konwencji; dostrzega, że niektóre społeczności są uzależnione od gatunków objętych CITES jako źródła utrzymania; wyraża ubolewanie, że społeczności tubylcze i lokalne nie zostały w odpowiednim stopniu dostrzeżone w CITES, w przeciwieństwie do CBD; uważa, że dla posiedzeń CITES korzystna byłaby większa reprezentacja i udział społeczności tubylczych i lokalnych, oraz wyraża ubolewanie z powodu braku postępów w tej kwestii; wzywa strony i Sekretariat CITES do kontynuowania prac nad określeniem i wdrożeniem skutecznych mechanizmów gwarantujących, że głos społeczności tubylczych i lokalnych zostanie wysłuchany;

75. wzywa WHO, by sprzeciwiła się wykorzystywaniu dzikich zwierząt w lekach, w szczególności gatunków sklasyfikowanych na czerwonej liście IUCN jako bliski zagrożenia, narażony lub zagrożony;

Zmiany w załącznikach do CITES

76. wyraża zdecydowane poparcie dla propozycji gatunków, które należy objąć wykazem przedłożonych przez UE i jej państwa członkowskie w celu zmiany załączników do CITES;

77. wzywa państwa członkowskie UE do poparcia wniosków na CoP19 o ujęcie gatunków w wykazie lub przeniesienia ich z załącznika II do załącznika I, które są zgłaszane lub popierane przez państwa zasięgu;

78. wzywa państwa członkowskie UE i wszystkie inne strony do poparcia przedłożonych na CoP19 wniosków dotyczących poprawy ochrony gadów, płazów, ptaków, ryb i ssaków zagrożonych przez międzynarodowy handel na potrzeby rynku zwierząt domowych, z uwagi na to, że rynek egzotycznych zwierząt domowych i liczba gatunków objętych tym rynkiem rośnie zarówno w UE, jak i na świecie;

Środa, 5 października 2022 r.

79. wzywa UE i wszystkie strony CITES, by w formalnych stanowiskach w sprawie dokumentów roboczych i propozycjach zmian w wykazach trzymały się zasady ostrożności w odniesieniu do ochrony gatunków i w pełni brały pod uwagę w szczególności zasadę „użytkownik płaci”, zasadę działania zapobiegawczego, zasadę najlepszych dostępnych informacji naukowych i podejście ekosystemowe;

80. apeluje do UE, by wezwała do przeglądu rezolucji Conf. 9.21 (Rev. CoP18) dotyczącej interpretacji i stosowania kwot dla gatunków wymienionych w załączniku I, z myślą o częstszej aktualizacji kwot dla gatunków o najwyższym poziomie ochrony zgodnie z załącznikami, ponieważ obecny dziewięcioletni okres (obejmujący trzy okresy międzysesyjne) jest zbyt długi;

81. popiera zalecenia wzmocnienia ochrony i zachowania gatunków, w tym rekinów i płaszczyk, żółwi morskich, koników morskich, wielkich kotów, słoń, cziru tybetańskich i suhaków stepowych;

82. wzywa UE, by poparła ustanowienie przejrzystego i integracyjnego procesu dalszego kompleksowego i terminowego przeglądu rezolucji Conf. 10.21 w sprawie transportu żywych okazów i towarzyszących jej wytycznych CITES dotyczących transportu innego niż lotniczy; apeluje o powołanie wspólnej grupy roboczej ds. transportu zwierząt i roślin, która będzie upoważniona do zarządzania regularnymi przeglądami wytycznych i opracowywania poprawek do rezolucji Conf. 10.21 (Rev. CoP16), aby poprawić szczegółowe wymagania dotyczące transportu i sprecyzować obowiązki w zakresie zgodności oraz przeprowadzić przegląd ich wdrażania przez strony;

83. wzywa UE i jej państwa członkowskie, aby poparły przyjęcie decyzji zaproponowanej przez Stały Komitet w sprawie ponownego zwołania grupy zadaniowej CITES ds. wdrożenia przepisów dotyczących nosorożca, oraz podkreśla, że kłusownictwo i nielegalny handel rogami nosorożca są głównymi zagrożeniami dla przetrwania nosorożców afrykańskich i azjatyckich;

Kwestie dotyczące poszczególnych gatunków

Rekiny i płaszczyki

84. podkreśla, że rekiny i płaszczyki odgrywają kluczową rolę w utrzymaniu zdrowego życia w oceanach oraz że nowe badania opublikowane po 18. sesji Konferencji Stron CITES wskazują, iż 37 % gatunków rekinów i płaszczyk jest już zagrożonych wyginięciem, co stanowi drugi po płazach najwyższy wskaźnik wśród wszystkich grup kręgowców⁽¹¹⁾; podkreśla, że jednym z głównych czynników powodujących spadek liczebności tych gatunków jest międzynarodowy handel ich produktami oraz że UE jest głównym eksporterem i sprzedawcą części rekinów i produktów z rekinów;

85. ubolewa, że jak dotąd tylko 25 % gatunków dotkniętych handlem płetwami jest wymienionych w załączniku II do CITES; wzywa UE, by zwróciła się do Sekretariatu, Stałego Komitetu i stron CITES o dalsze zbadanie i rozwiązanie problemu niepokojącej i zasadniczej rozbieżności, wskazanej w dokumencie SC74 Doc. 67.2, między poziomem połowów gatunków rekinów objętych CITES a poziomem handlu nimi, oraz by ustaliła potencjalne źródła zaniżania danych lub nielegalnego handlu tymi gatunkami rekinów;

86. w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący decyzji Rady, który zawiera propozycję załącznika II, na mocy którego CITES objęłaby całą rodzinę młotowatych;

87. wzywa UE, która odgrywa kluczową rolę w światowych połowach rekinów i handlu nimi, do poparcia propozycji państwa będącego gospodarzem 19. sesji konferencji stron, Panamy, by w załączniku II uwzględnić żarłaczowate (rodzina *Carcharhinidae*), a pozostałe gatunki z rodziny *Carcharhinidae* zaliczyć do gatunków podobnych ze względu na podobieństwo ich wyglądu;

Wielkie koty

88. jest świadomy faktu, że niektóre gatunki wielkich kotów należą do najbardziej zagrożonych gatunków objętych CITES, a utrzymujący się spadek ich populacji doprowadził niedawno do przypadków wyginięcia w granicach kraju, oraz że kwestiom ochrony gatunków wielkich kotów objętych CITES i handlu nimi poświęcono mniej uwagi i udzielono mniejszego wsparcia finansowego niż innym kwestiom w ramach CITES;

89. wzywa UE do ustanowienia funduszu ochrony gatunków dużych kotów, który między innymi wspierałby wdrażanie rezolucji i decyzji CITES dotyczących poszczególnych gatunków dużych kotów oraz realizację określonych czasowo zaleceń krajowych, a także efektów i wyników prac grupy zadaniowej CITES ds. dużych kotów;

⁽¹¹⁾ Komisji Gatunków Zagrożonych IUCN – grupa specjalistów zajmujących się rekinami, „New Global Study Finds Unprecedented Shark and Ray Extinction Risk” [Nowe globalne badania wskazują na bezprecedensowe zagrożenie rekinów i płaszczyk wyginięciem], 6 września 2021 r.

Środa, 5 października 2022 r.

90. wzywa UE do zagwarantowania, że Sekretariat CITES przyjmie oparte na analizie ryzyka podejście do realizacji misji CITES w krajach, w których znajdują się budzące niepokój obiekty do przetrzymywania wielkich kotów azjatyckich;
91. zauważa z ogromnym zaniepokojeniem, że stan ochrony wszystkich pięciu gatunków z rodzaju *Panthera* (tygrys, lew, jaguar, lampart i pantera śnieżna) jest niewłaściwy z kategorią zagrożenia od „bliski zagrożenia wymarciem” do „zagrożony”, a ich populacja się zmniejsza;
92. wzywa wszystkie strony do zakazania handlu pięcioma gatunkami z rodzaju *Panthera* (tygrysami, lwami, jaguarami, lampartami i panterami śnieżnymi); ponadto wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia zakazu hodowli tych gatunków w niewoli przez podmioty prywatne inne niż licencjonowane ogrody zoologiczne, ponieważ może to ułatwić nielegalny handel tymi gatunkami;
93. zwraca uwagę, że legalny handel gatunkami hodowanymi w niewoli, takimi jak tygrysy i inne wielkie koty, jest bardzo szkodliwy, ponieważ pobudza popyt, komplikuje egzekwowanie przepisów i stwarza szerokie możliwości prania pieniędzy;
94. apeluje o zamknięcie farm tygrysów oraz zaprzestanie wszelkiego handlu tygrysami hodowanymi w niewoli i ich organami;
95. wzywa Komisję, państwa członkowskie i wszystkie strony CITES do dopilnowania, aby lew afrykański został umieszczony w załączniku I w celu zapewnienia optymalnego statusu ochronnego i apeluje o ukrócenie nielegalnego handlu lwem afrykańskim głównie z krajami azjatyckimi;

Słonie

96. wzywa Komisję, by całkowicie poparła uwzględnienie całej populacji słońi afrykańskich w załączniku I do CITES i aktywnie działała w tym kierunku oraz by sprzeciwiała się przeniesieniu jakiegokolwiek populacji słońi z załącznika I do załącznika II;
97. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by wspierały rozwój prostych i jednolitych ram prawnych dotyczących handlu żywymi, schwytanymi na wolności słońiami afrykańskimi, ograniczających wywóz do programów ochrony in situ lub bezpiecznych obszarów w środowisku naturalnym, w ramach naturalnego i historycznego zasięgu gatunku w Afryce;
98. podkreśla stanowisko państw zasięgu słońia afrykańskiego należących do Afrykańskiej Koalicji na rzecz Słoni (African Elephant Coalition) oraz Komisji Gatunków Zagrożonych IUCN – grupy specjalistów zajmujących się słońiami afrykańskimi, którzy nie popierają zabierania słońi afrykańskich ze środowiska naturalnego w celu wykorzystania w niewoli;
99. wzywa UE, by zwróciła uwagę na słabe bieżące wdrażanie wszystkich postanowień decyzji 18.226 i 18.227 Konferencji Stron CITES oraz by zdecydowanie zachęcała wszystkie strony do pełnego stosowania tych postanowień, przy jednoczesnym uwzględnieniu zobowiązań kilku państw zasięgu słońia azjatyckiego do wprowadzenia bezpieczniejszych systemów rejestracji, znakowania i śledzenia żywych słońi azjatyckich;
100. apeluje o pilne zamknięcie wszystkich pozostałych legalnych krajowych rynków kości słoniowej, np. w Japonii, oraz wzywa UE i wszystkie strony do sprzeciwienia się wszelkim propozycjom zniesienia ograniczeń w handlu kością słoniową;
101. apeluje do Komisji i państw członkowskich o wprowadzenie wymogu większej przejrzystości i poprawy zarządzania składami i zapasami kości słoniowej oraz by zachęcały do ich niszczenia;
102. wzywa UE, aby w następstwie swojej propozycji przedstawionej na 74. posiedzeniu Stałego Komitetu CITES zapewniła, by do sprawozdań systemu informacji na temat handlu słońiami (ETIS), w tym do sprawozdania, które ma zostać przedłożone na 19. sesji Konferencji Stron, dołączono analizę konfiskat kości słoniowej powiązanych z każdą ze stron posiadających legalne krajowe rynki kości słoniowej, a także by zwróciła się do Sekretariatu CITES o wykorzystanie informacji zebranych w ramach systemu monitorowania nielegalnego zabijania słońi (MIKE), ETIS oraz krajowego planu działania dotyczącego kości słoniowej (NIAP) w celu przeprowadzenia analizy miejsc, w których prawdopodobnie znajdują się największe niezgłoszone zapasy;
103. wzywa UE i jej państwa członkowskie, by opowiedziały się za zaleceniem przeprowadzenia przeglądu planu działania dotyczącego kości słoniowej (NIAP) w celu zagwarantowania, że będzie on nadal spełniał swoje zadanie, oraz apeluje o podjęcie dalszych działań dotyczących zapasów kości słoniowej przez strony objęte procesem NIAP;

Środa, 5 października 2022 r.

104. wzywa UE do zagwarantowania, że system informacji na temat handlu słońcami (ETIS) pozostanie takim samym solidnym mechanizmem i źródłem informacji o tendencjach w nielegalnym handlu kością słoniową, jakim był przez ponad dwie dekady;

Pozostałe gatunki

105. apeluje do UE i wszystkich stron o:

- poparcie propozycji umieszczenia hipopotama nilowego, *Hippopotamus amphibius*, w wykazie załącznika I, z uwagi na aktualne obawy dotyczące spadku populacji i handlu tym gatunkiem;
- poparcie wniosków dotyczących umieszczenia dodatkowych gatunków żółwi w wykazach załączników CITES, w tym gatunków należących do rodzajów *Kinosternon*, *Claudius* i *Staurotypus*;
- poparcie wniosku, któremu przewodzi Kostaryka przy wsparciu innych państw zasięgu, dotyczącego umieszczenia żab szklanych (rodzina *Centrolenidae*) w wykazie załącznika II do CITES, aby zagwarantować, że handel tymi gatunkami, które często są chronione prawem krajowym w państwach zasięgu, jest legalny i zrównoważony;
- wezwanie Botswany do złożenia sprawozdania z wszelkich podejmowanych przez nią działań w celu rozwiązania problemu kłusowania na nosorożce i nielegalnego handlu nimi na mocy rezolucji Conf. 9.14 (Rev. CoP17) w sprawie ochrony nosorożców afrykańskich i azjatyckich oraz handlu nimi, z uwagi na poważne obawy dotyczące wzrostu liczby przypadków kłusowania na nosorożce w Botswanie od czasu 18. sesji Konferencji Stron;
- przedstawienie decyzji lub poprawek do rezolucji Conf. 17.10 w sprawie ochrony łuskowców i handlu nimi, aby zachęcić strony posiadające rynki krajowe tych zwierząt do podjęcia środków zmierzających do zamknięcia tych rynków i zlikwidowania zapasów łuskowców;
- przedstawienie decyzji obciążających Meksyk odpowiedzialnością za brak zapobiegania nielegalnym połowom i nielegalnemu handlowi totoabą (*Totoaba macdonaldi*), gatunkiem wymienionym w załączniku I, które powodują wymieranie vaquity (*Phocoena sinus*), w tym do rozważenia zawieszenia handlu gatunkami objętymi CITES zgodnie z rezolucją Conf. 14.3;

106. wzywa Hongkong i Chiny do nasilenia kontroli granicznych w celu powstrzymania przywozu totoaby, przeznaczonej głównie do Chin;

107. wzywa wszystkie strony do całkowitego zakazu handlu totoabą;

o

o o

108. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz stronom Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem i jej Sekretariatowi.
